

Cílem této práce je poskytnout informace o viktimologii především jako o vědě zabývající se obětí trestního činu a způsoby, jak oběti pomoci, a zároveň ukázat, jaké mají poznatky této nauky praktický význam pro prevenci kriminality.

Z obsahového hlediska je práce rozdělena na úvod, závěr a 6 kapitol.

První kapitola v krátkosti uvádí pojem kriminality, jakož i pojmy rozsah, struktura, intenzita a dynamika kriminality. Zabývá se i představením úlohy kriminologie ve vztahu ke zkoumání kriminality a uvádí i rozdíly mezi skutečnou a latentní kriminalitou.

Druhá kapitola práce poskytuje ucelený výklad týkající se prevence kriminality. Ta je nejdříve zakotvena do systému kontroly kriminality, a následně jsou představeny pojmy objekt a subjekt prevence kriminality. Kapitola dále uvádí členění a modely prevence kriminality, přičemž jsou v ní rozvedeny dva významné způsoby členění – členění na primární, sekundární a terciární prevenci, a členění na sociální, situační a viktimologickou prevenci. Kapitola v závěru předestírá limity prevence kriminality a obsahuje rovněž úvahu nad úlohou prevence kriminality v současném světě.

Třetí kapitola představuje viktimologii jako vědu, uvádí předmět jejího zkoumání, zabývá se vývojem viktimologie i viktimologickými školami, představuje i viktimologický výzkum a zabývá se i analýzou vztahu mezi viktimologií a kriminologií.

Čtvrtá kapitola se zabývá obětí trestného činu. V rámci podkapitoly týkající se pojmu oběti je představena i kategorie zvláště zranitelné oběti a rozdíl mezi pojmem oběti a poškozeného. Dále jsou v kapitole představeny různé typologie obětí a mýty, které se týkají obětí kriminality. V závěru kapitoly jsou představeny pojmy viktimnosti a viktimizace, jakož i následky viktimizace a reviktimizace.

Pátá kapitola obsahuje poznatky o pomoci obětem kriminality, přičemž se zabývá nejen pomocí odbornou – psychologickou, sociální a právní, ale i pomocí laickou a bezprostřední komunikací s obětí včetně komunikačních chyb, ke kterým při ní může docházet. Kapitola je ukončena představením pojmu restorativní justice a její úlohy při pomoci obětem.

Poslední kapitola práce se věnuje ukázce využití viktimologických poznatků na fenoménu domácího násilí. Nejdříve je představen pojem domácího násilí a jeho specifika, pak jsou uvedeny možnosti řešení předcházení domácímu násilí, jakož i způsoby jeho odhalování. Představen je i tzv. bezpečnostní plán oběti. Závěr kapitoly je věnován dvěma specifickým skupinám obětí domácího násilí – seniorům a homosexuálům.